

יציאות השבת פרק ראשון שבת

河

עין משפט
נר מצוה

יב א מ"י פט"ו מהל' שנת
הנלה כל שנה לאין קה
טושי"ט ח"ח ס"י שנה סוף
ז:
יג ב מ"י שם טושי"ט שם
סוף ז:
יד ג ד ה ו מ"י פט"ו מהל'
שנת הלה ד ישי"ח
מהלות טימחת חולקת הלה
ז:
טו ז ח מ"י פט"ו מהל'
שנת הלה ח:
טז ט טס הלה י:
יז י טס הלה יז:

גליון הש"ם

תשוב' ד"ה אטות. דוד נבי
אדוד דבסני יתראא ממזר לי
הא נתון נט ביד מנשה
לחזקת דבי חזר מלכות ואל
הא דומיא דידו. אלפי
לחזקת דומיא דידו דלא
לחזקת ממזר דהקדוש וממזר
ידו אלפי קן כע"ז חזר שניה
מלכות ממזר דהקדוש
ולפיכך

רבינו חננאל

[illegible]

ה'יה קריא בספר ע"ה האסוקיה. ואם תאמר ויכבדו בפרקין דלא
גזר בדרמיות גזירה לגזירה גבי לא ילא החיט במחטו (ויקרא
ד' יא): מאי איריא ספר אפילו כל מילי נמי שרי באגדו בידו כיון
דאפילו באין אגדו בידו לא אסור אלא מדרבנן ודי אפשר לאוקמה אלא

בספר חסדק (ד'ה) היה "קורא בספר" ו
הספר מידו גוללו אצל
ונתגלגל הספר מידו ע
גוללו אצלו משהעני
הכתב והיוני בה אמאי
לא נח ואמר רבא בכו
רבא בספר דעביד דני
אלא אמר רבא יבג
נומא פשיטא מהו דת
הנחה הוא קמ"ל ואוח
רבא מים ע"ג מים היי
לאו היינו הנחתו בעי
צף ע"ג מים בתר א
דילמא יבתר כלי אול
תיקו "שמן שצף ע"ג
גורי ורבנן ד'רתנן יש
טבול יום בשמן לא פ
יוחנן בן גורי אומר ש
א"ר אבין א"ר אליעזר
אכולים ומשקין ונכנס
אינו חייב עד שיעמוד
לפרש "ומאי מודאמר
לפוש פטור לכתף חיי
לפוש חייב לכתף פטור
עקירה משעה ראשונ
יוחנן חדא וימנא "דא
א"ר יוחנן (ה) "המעביר ה
עליהן והוציאן פטור
משעה ראשונה לכך
לה בהאי לישנא
לישנא: ת"ר "המוציא
סמיו חייב וכן עזאי פ
קסבר מהלך כעומד ו
דקסברי מהלך לאו כע
כה"ג דריבא א"ר ספר

בזורק קאמור הא' טעמא הא אכמי לא ידע דמועד בזורק דאי ידע
לפרוק נמי לכן עזאי אורוק ומושיט היכא אשכחן כי ומירן כי דה"ק
בשכלתא כ"ב ע"פ אפילו משכחת כה"ג בשמחן פטור מהלך כעמוד דמי
לא לא לרצן תקשה היכא אשכחן כי פשוטאשמן פריך על דעתיה דבן
עזאי אין אדם מחביב על ד' אמות ברה"ר לעולם דעשה כמי שהוזהר
על כל אמה ואמה ופטור ומשני משכחת לה בקופין והש"ס דירן לא
חביב לה פירכא כדלמך בהורוק (עלן דף ט"ז) דד' אמות ברה"ר
הלכתא גמירי לה ולהכי לא נא משקה על חן קלטהו לר"ע אע"י דכמי
שהוזהר דמירא בזורק ד' אמות ברשות הרבים חייב ולא אמרינן
שהוזהר חוץ ד' אמות ברשות הרבים וריב"א מספקא ליה כיון דבד
אמות ברשות הרבים) לא אמר מהלך כעמוד דמי אף על גב דבעלמא
כעמוד דמי לכן עזאי אס חייב לכן עזאי פטור עמד לפוש חוץ ד' אמות
לא לא וכן אס לא עמד חוץ לארבעה אמות כגון שאלה אמה מידו אס
אמרינן מהלך כעמוד דמי חוץ לר' אמה אס לאו חן קלטהו לרבי
עקיבא אס אמר כמי שהוזהר דמירא חוץ לארבעה אמות אפילו קלטה
אחר או כלל או ששכרה כיון דחוץ ארבע אמות לא אמרינן וראה
הרשב"א ויזמן דלמך לעיל הלכא פספזי מוויז לזויה וזמלן
עליהם והוציאו פטור ליה אין דכן עזאי דלמך דלמך מהלך כעמוד
דמי הוה חייב וכן מוכח בבבלי קריס אלו נעדרים (מחזיק דף ל"א. וס')

מירי

קורא בפסוק: כל ספרים שלהם עשויים כמגילה: **ונפולגל הספר מידו.** ויראשו אחד בידו: **גוללו וגוללו.** ובפרק בפרא דעירובין^א מוקים לה לבאיסקופת כרמלית כגון גביה ג' ורחבה ד' ורשות הרבים עוברת לפניו דאי נפל כוליה מידיה ומדריי ליה מרה"ר לאיסקופה לאו חיוב

האִי־סִקוֹפָה וּנְתַגְלַגֵּל
הִיְהִי קוֹרָא בְּרֹאשׁ הַגֵּג
שְׁלֵא הִנֵּעַ לִי טַפְחִים
לִי טַפְחִים הוֹכֵכוּ עַל
הוֹכֵכוּ עַל הַכֶּתֶב הִיא
מִשׁוּפָּע אִימֹר דָּאִמֵּר
מִים מִי עֵבְרִי דְנִיִּיחִי
שְׁקֵלְט מַע"ג גּוֹמֵא
אֵא מִים ע"ג מִים לֹא
רְבָא לְמַעֲמִיָּה דָּאִמֵּר
נִתְחַת אֲנֹחַ ע"ג מִים
יֵבֵא אֲנֹחַ בְּכָלִי וְכָלִי
אֲזִילִין וְהָא נִיִּיחַ אִו
וְהָא לֹא נִיִּיחַ דְנִיִּי
מִחֻלּוֹקֶת ר' יוֹחָנָן בִּן
שָׁצַף ע"ג יִין וְנִבְנֵה
לֹא אֵלָּא שְׁמֹן בְּלִבְדֵּר ר'
הֵם מְחוּבְּרִים זֶה לָזֶה
א"ר יוֹחָנָן הִדִּיה שְׁטֵן
וְיוֹצֵא כֹל הַיּוֹם כּוֹלֵו
מִר אֲבִי וְהוּא שְׁעֻמֵּד
ר' יְהוֹדָה ד' אֲמוֹת עֻמֵּד
חוּץ לֵד' אֲמוֹת עֻמֵּד
מֵאִי קמ"ל שְׁלֵא הִיתִּיה
לִבְכֵּךְ הָא אִמְרֵה רַבִּי
רַב שְׁפָרָא א"ר אֲמִי
צִים מְזוּיִת לְזוּיִת וְגַמְלָה
שְׁלֵא הִיתִּיה עֻקְרֵה
מְזוּרָאִי נִינְהוּ מִר אִמֵּר
ר' אִמֵּר לֵה בְּהָאִי
מִתְנַת לְפִלְטִיָּא דְרִךְ
שֶׁר בְּשִׁלְמָא בִּבְנֵי עֻזִּי
מִי אֵלָּא רַבָּנִן נְהִי נְמִי
דְרִמִּי הִיא אִשְׁכְּחָנָא
א"ר אֲמִי א"ר יוֹחָנָן
מִידִּי

ע"מ ללכת והתורה לא חייבה אלא מלאכת מחשבת, וגמרינן ממנן שיתבין לעשות המלאכה אבל לא יודע שהוא שבת או כסבור שהלכה זו מותרת, והוא שעומד לפוש. לנזח. הדין הוה עמידה ועקירה ודברתה הוי עקירה אבל עומד לנכח לתקן משאול עמד כפיו לאו עמידה היא: מדרגה מר. דבר אלא רביה דלכני: קול ד'. אמוס. העביר ד' אמות ברה"ר ועמד תוך ד' אמות לפוש וחזר והשלים והניח או עמד שם: פטור. שלא העביר ד' אמות בעקירה אחת. ואם לנכח עמד בתוך ד' אמות וכשהשלים ד' אמות הניח או עמד שם לפוש חייב (בין) לעמידה דתוך ד' אמות השלים היא שעומד לנכח: קול ד'. אמוס. העביר ד' אמות שלמות ועמד תוך ד' אמות אם לפוש עמד היו הנחת גופו כהנחת חפץ. ואם לנכח עמד אין לו עמידה ואם נטלה אחר מידו אחריו כן שניהם פטורין: אמוראי גינהו. ר' אלעזר ור' אמי: מר אמר לה כהני לישנא ומר אמר לה כהני לישנא. ומר ר' יוחנן חדא זימנא אמרו: חנוס. רה"י. פטור. רבבה הוה רה"י: דרך סטיו. מקום אילנותא: ששביטן קוטרם שם רחלית עליו דלחו לילנותא הוא כרה"י: חייב. הוהיל ולא עמד בסטיו לפוש אין כאן הנחה אלא כפלטיו: וכן עויל פטור. דדמס' קסבר מהלך עומד דמי ועמלא נפקר מרה"י ומנחה בסטיו ועוקר(ה) מסטיו ומנחה ברה"ר: היכא אשכחן כה"ג. דמפסקא רשותא אחריתי מייחבי דילמא לא חייב' רחמנא אלא כמזויא מרה"י לרה"י כהדיא: מדי

מדי

מסורת הש"ס

(א) עירובין לו: (קמג)
(ב) (עירובין לחג, ג) לקמן ק...
(ד) גי' שם עירובין פא: עובל
יום ס"ב מ"ה (ה) (רש"י חג)
עומד לקמן פטיר, (ו) סחכות
לחג, ע"ש עירובין כ: (ז) לקמן
פא: (ח) (סתבות לחג: עירובין
לחג, ט) (דף לחג, י) (כ"ה
יג: כ) (ועין חס' משיב
יב. סד"ה בשלחא),

הגהות הב"ח

(ב) נב' אמר ד' יומק
המסנה חסציו חיות לית
ומקל: (ג) ישי' דים הים
טעון וקר חיות לית
ותעקר רכלו כליל וחיות
לי חקעד יום נחמק:
(ד) ד"ה ליני חייב וקר נפלי
רכלי בהנחם חפן דמי חייב
חמסם דגמרי' חמסן:
(ה) ישי' טעור וקר לפוש חייב
דעמידה דמק ד' וקר היא
ביון שחיות למפן: (ו) ד"ה
וכן עזי' חייב נכסיו ונעקר
מסיו ומוכס:

מוסף רש"י

[illegible]

תום' ישנים

[illegible]